

The Disney logo is positioned above the number 5. The background of the entire cover is a vibrant illustration. At the top, Moana is shown in a traditional Polynesian boat, steering with a large wooden paddle. She is accompanied by Pua the pig and Heihei the rooster. The sky is a mix of purple, pink, and yellow, suggesting a sunset or sunrise. Below the boat, the water is a deep blue with white foam. In the center, a large purple number '5' is the focal point. To the right of the number, Nemo and Dory are swimming. At the bottom, Ariel is shown with her signature long red hair, reaching out towards Flounder. The scene is filled with various sea creatures and colorful coral, creating a lively underwater atmosphere.

5

minutové
pohádky

zpod mořské
hladiny

Disney

5minutové pohádky zpod mořské hladiny

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.egmont.cz
www.albatrosmedia.cz

EGMONT

Disney
Disney – 5minutové pohádky zpod mořské hladiny – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2022

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Obsah

Hledá se Dory: Kdo chce obejmout?	5
Malá mořská víla: Ariel a Perla moudrosti	21
Vaiana: Cesta do moře	37
Hledá se Dory: Hra na schovávanou	53
Vaiana: Třpytivý krab	69
Malá mořská víla: Ariel a mořský proud	85
Lilo & Stitch: Rodina	101
Vaiana: Pua a Heihei	117
Hledá se Nemo: Noční dobrodružství	131
Malá mořská víla: Ariel a velrybí píseň	147
Hledá se Nemo: Rybí příšera	161
Vaiana: Na vlnách	177

Kdo chce obejmout?

Dory prozkoumávala písčité dno před domkem v Morro Bay. Všimla si neobvyklé fialové mušle a hned ji vesele vyhodila vysoko nad hlavu. Spokojeně se usmála.

„Mám mušle moc ráda. Maminka také. A nejradyji ty fialové.“

Chvíli nato se u domku objevili Jenny a Charlie. Dory se nemohla dočkat, až mamince s tatínkem ukáže útes a korálovou jeskyni. A oni se nemohli dočkat, až se přestěhují do nového domku.

„Jsem tak ráda, že jsme všichni spolu,“ usmívala se Jenny. „Pojďte mě obejmout! Myslím, že potřebuji velké, pevné rodinné objetí,“ řekla. Dory a Charlie na nic nečekali a blaženě se přitulili jeden k druhému.

„Víte, kdo umí nejlepší objetí na světě?“ zeptala se Dory. „Nemo! Zajímalo by mě, co asi dělá. Poplavu za ním, ano?“ řekla Dory rodičům. Zamávala ploutví a byla pryč.

Dory mrštně proplula chaluhovým lesem a zahlédla Nema, který si právě hrál na schovávanou s novými kamarády.

„Co se ti stalo s ploutví?“ zeptala se Nema skalára, další z nových kamarádů. „Je strašně maličká!“

Nemo si zmateně prohlížel svoje ploutve. Nepřipadaly mu nijak zvláštní.

V tu chvíli se z chaluhového lesa vynořila Dory. „Díky té maličké ploutvi přeplaval Nemo celý Tichý oceán,“ řekla. „Je to jeden z nejlepších plavců, jaké znám. Pojď mě obejmout, plavecká hvězdo!“ vykřikla a objala malého Nema tak pevně, až se chudák zajíkl.

„Pojď si s námi hrát, Dory!“ pozval ji, když si srovnal pomačkané ploutve. „Pikáš!“

Dory začala počítat. Jenže po chvíli ji upoutaly barevné mušle a začala raději počítat je. Za obrovským trsem řas zahlédla něco tmavého, co se podivně kroutilo až u hladiny. Dory to plavala prozkoumat. Z řas na ni vykuklo malé chlupaté klubíčko.

„Jé, ahoj!“ pozdravila Dory zvědavě.

Nemo s přáteli zatím čekali, až je Dory začne hledat. A čekali a čekali a čekali...

„Hm, zdá se mi, že na nás Dory zapomněla,“ řekl po chvíli Nemo. „Myslím, že bychom raději měli hledat my ji.“

Rybky vyklouzly ze skrýše a začaly se rozhlížet. Dory byla nedaleko a upřeně zírala nahoru na hladinu.

„Ale to je přece malá vydra!“ vykřikl ploskozubec.

„Skvělé! Máme dalšího hráče!“ zaradoval se Nemo. „Pojďme se schovat! A ty nezapomeň, Dory, že nás musíš všechny najít!“

Nemo s přáteli opět odplavali hledat novou skrýš. Vydří mládě se vymotalo z řas a se šplouchnutím zajelo pod hladinu. Nová hra ho nadchla!

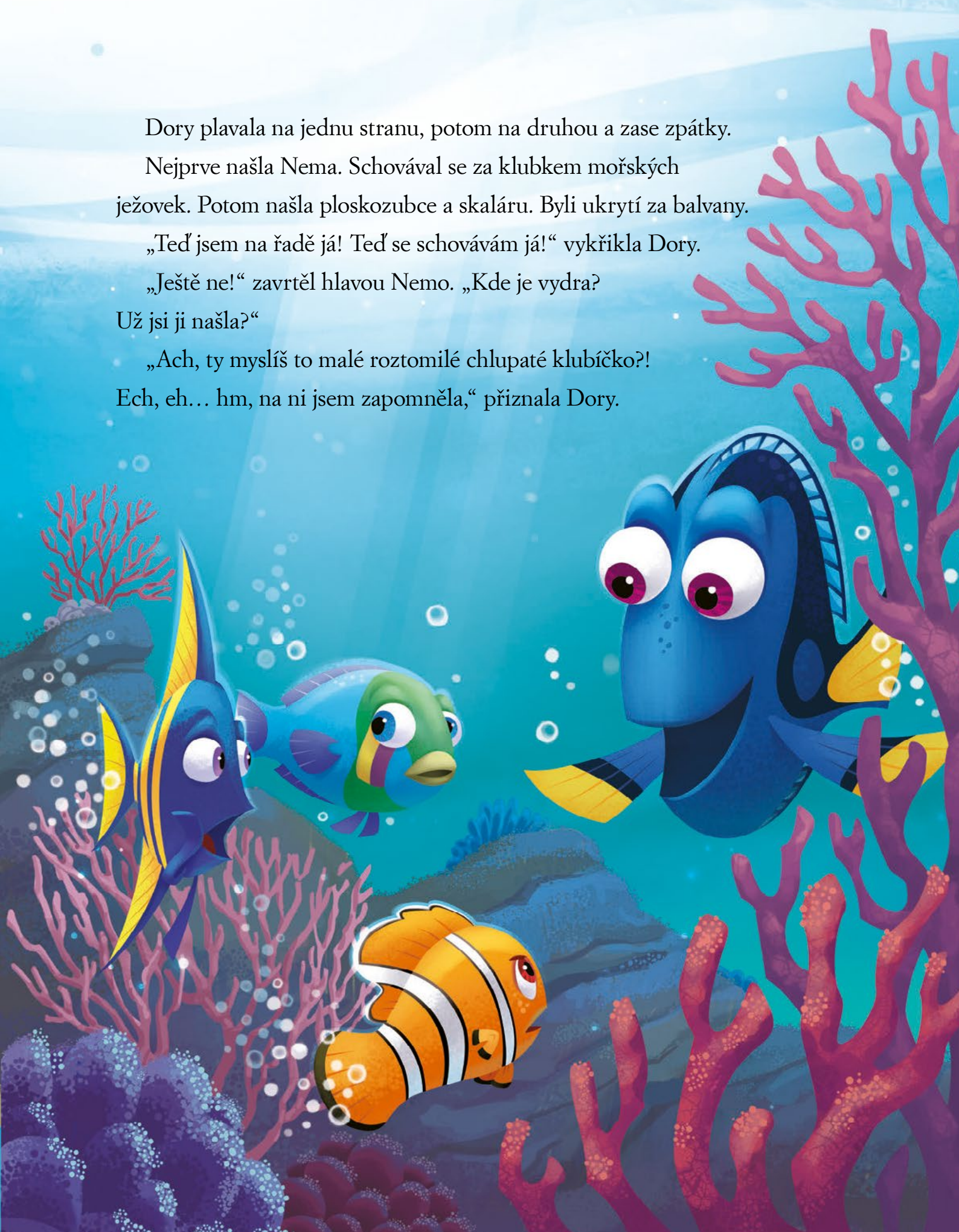
Dory začala znovu počítat. „Deset, devět, osm... dvanáct, jedenáct, deset... tři, dva, jedna... Už jdu!“

Dory plavala na jednu stranu, potom na druhou a zase zpátky. Nejprve našla Nema. Schovával se za klubkem mořských ježovek. Potom našla ploskozubce a skaláru. Byli ukrytí za balvany.

„Teď jsem na řadě já! Teď se schovávám já!“ vykřikla Dory.

„Ještě ne!“ zavrtěl hlavou Nemo. „Kde je vydra? Už jsi ji našla?“

„Ach, ty myslíš to malé roztomilé chlupaté klubíčko?! Ech, eh... hm, na ni jsem zapomněla,“ přiznala Dory.

Všichni se pustili do hledání, ale po vydře jako by se slehlo moře.

„Jsi jediná, kdo ji může najít, Dory,“ řekl Nemo. „Je to stejné, jako když jsem se ztratil já. Jen ty a táta jste to nevzdali, a nakonec jste mě našli!“

„Na mě se můžeš spolehnout,“ usmála se Dory a vyrazila ke skalám.

Nemo s přáteli měli co dělat, aby jí stačili. Podplavali pod velkou červenou bójí a začali prozkoumávat šedé balvany.

„Podívejte!“ vykřikla Dory. „Tamhle! To vypadá jako vydra! Honem! Plaveme tam!“

Jenže to nebyla vydra. Byli to Destiny a Bailey. Dory vystřelila zpoza kamenů a donutila Destiny couvnout, přičemž velryba narazila do čehosi měkkého a pružného. Do vody se okamžitě vyvalil oblak černého inkoustu.

„Ach, on je tu i Hank,“ usmál se Bailey.

Hank zrudl a zamířil do skrýše mezi balvany. Destiny hned vyrazila za ním, aby ho utěšila.

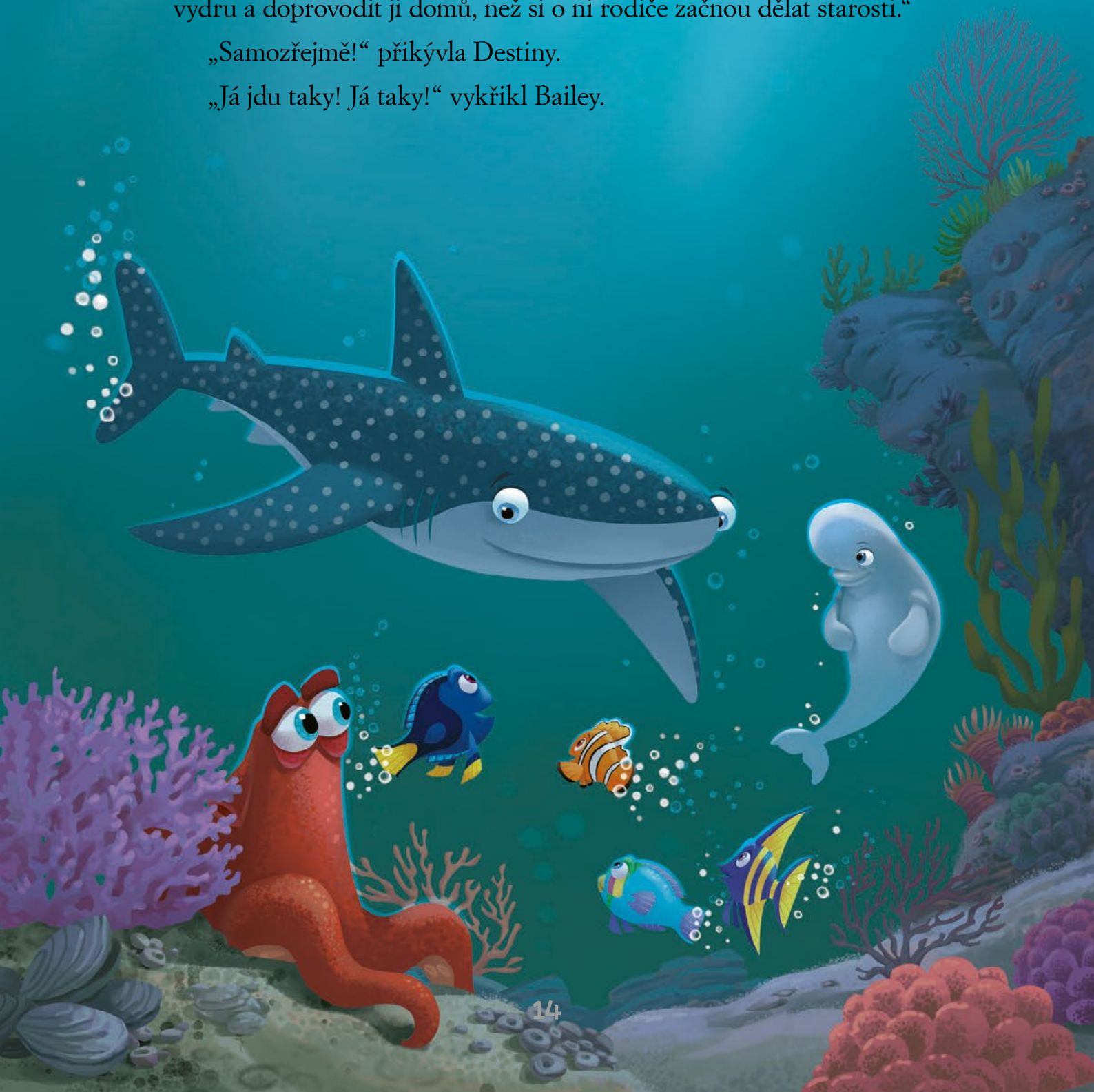
„Omlouvám se, Hanku,“ řekla, „nechtěla jsem tě vyděsit. Nepomohlo by ti objetí?“

„Objímat se? Se mnou? Eh...“ Hank při té představě vytřeštil oči a zavrstal se ještě hlouběji do skrýše.

„Hank se stydí za ten inkoust,“ vysvětloval Nemo. „Ale to nic, podobné věci se občas stávají každému z nás.“

„Já se stydím, když občas do někoho nebo něčeho narazím,“
přiznala Destiny. „Jsem velká, neohrabaná a dvakrát dobře neplavu.“
„Ale kdepak!“ utěšoval ji kamarád Bailey. „Jsi výborná plavkyně!“
„Pomůžete nám?“ skočil jim do řeči Nemo. „Musíme najít malou
vydru a doprovodit ji domů, než si o ni rodiče začnou dělat starosti.“
„Samozřejmě!“ přikývla Destiny.
„Já jdu taky! Já taky!“ vykřikl Bailey.

Dory požádala Baileyho, aby použil svůj podmořský radar. Bailey si přiložil ploutve k hlavě a...

„Uíííííí! Uíííííí! Funguje to! Schovává se v chaluhovém lese!“ vykřikl Bailey. „Musíte plavat rovně a za skalami doleva.“

„Skvělá práce, Bailey!“ řekla Dory a místo dlouhého děkování kamaráda raději rychle objala.

Díky Baileymu kamarádi vydru brzy našli. Spokojeně spala na hladině na postýlce z mořských řas.

„Určitě ji unavilo čekat, až ji někdo najde, a tak usnula,“ řekl Nemo. „Pojďte, odneseme ji zpátky domů,“ zašeptala Dory, aby malou vydru neprobudila.

Destiny se pomaličku vynořila a jemně si vydří mládě stáhla z postýlky na hlavu.

Bailey plaval napřed a ukazoval ostatním cestu k pobřeží.

„Pořád rovně a potom mírně doprava, Destiny,“ navigoval Bailey zkušeně.

Za poslední skálou je čekalo překvapení! Objevili celou kolonii mořských vyder. Některé odpočívaly, některé si hrály ve vodě, jiné sháněly potravu. Byly jich tu stovky!

Známé zvuky malou vydru probudily. Zazívala, promnula si ospalé oči a zvědavě se rozhlédla. Jakmile zjistila, že je doma, radostně zapištěla a skočila do vody.

Dory si všimla, že ji ze břehu pozorují dvě dospělé vydry.

„To jsou určitě její rodiče,“ řekla.

Malá vydra objala rodiče tak, jak to umějí jen vydry! Dlouho se všichni drželi v pevném objetí a mazlili se.

Slunce začalo zapadat a k objímající se rodince se začali přidávat další a další členové tlupy. Jeden po druhém přidávali tlapku na rameno svého souseda, až z nich nakonec vznikla jedna obrovská objímající se rodina.

Dory s kamarády nemohli z té dojemné scény spustit oči. Nad hladinu zvědavě vykoukli i Charlie, Jenny a Marlin.

„Tak tomuhle říkám velká šťastná rodina,“ špitl Hank.

